

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. v právnej veci žalobcu: **JUDr. K.**, bytom R., zastúpený JUDr. A., U., proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Košiciach, Krajský dopravný inšpektorát**, Kuzmányho 8, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-143/DI-1-2008 zo dňa 3. 10. 2008, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S 142/2008-47 zo dňa 26. marca 2009 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S 142/2008-47 zo dňa 26. marca 2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zrušil rozhodnutie žalovaného č. KRP-143/DI-1-2008 zo dňa 3.10.2008 ako aj rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Rožňave č. p.: ORP-153a/DI-SK-2008 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 169,05 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V dôvodoch napadnutého rozsudku krajský súd uviedol, že podľa jeho právneho názoru v danom prípade bolo jednoznačne preukázané, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa (o uznaní viny žalobcu zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za čo mu bola podľa § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. uložená pokuta vo výške 4.000,- Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 2 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia), vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, správne zistených skutočností, ak sa žalobcovi vytýka porušenie povinností dať prednosť v jazde, pretože ustanovenie § 19 ods. 1 a 2 jednoznačne hovorí, kedy má vodič povinnosť dať prednosť v jazde. Preto v danom prípade podľa krajského súdu nemohol žalobca porušiť povinnosť uvedenú v ust. 19 ods. 1 (ani povinnosť uvedenú v odseku 2 § 19 zákona č. 315/1996 Z.z.), pretože žalobca nešiel po ceste označenej dopravnou značkou ako vedľajšia. V konaní bolo preukázané, že dopravná značka v čase nehody dňa 4.3.2008 na vedľajšej ceste, po ktorej jazdil žalobca, chýbala a pretože voči druhému vodičovi žalobca prichádzal sprava, žalovaný nerozhodol v súlade s citovanými ustanoveniami, keď spáchanie priestupku žalobcom videl v porušení ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z.

Na základe uvedeného krajský súd napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Proti uvedenému rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Namietal nesprávnosť právneho názoru krajského súdu. Poukázal na to, že žalobca svojim motorovým vozidlom vychádzal v Gemerskej Polome z ul. F. Kráľa na cestu I/67 označenú ako hlavná, o čom mal vedomosť, nakoľko po tejto ceste I/67 označenej ako hlavná prišiel do svojej prevádzky na ul. F. Kráľa, kde sa určitý čas zdržal a následne sa vracal späť do Rožňavy. Tieto skutočnosti vyplývajú z jeho prvotnej výpovede zo dňa 4.3.2008 ako aj zo zápisnice z ústneho pojednávania o priestupku zo dňa 19.3.2008. Žalovaný mal za to, že žalobca porušil povinnosť uvedenú v § 19 ods. 1 zákona aj napriek tomu, že z ulice, z ktorej vychádzal

na hlavnú cestu nebola označená dopravnou značkou. Žalovaný zdôraznil, že žalobca porušil svojim konaním aj ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c/ zákona, v zmysle ktorého vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke. Podľa žalovaného žalobca nemohol so svojim vozidlom vyjsť z ulice F. Kráľa na cestu I/67 a očakávať, že vozidlá po tejto ceste označenej ako hlavná mu dajú prednosť. Vzhľadom k tomu, že cesta I/67 v obci Gemerská Poloma bola označená dopravnou značkou hlavná cesta, nebol E. povinný dávať žalobcovi ako prichádzajúcemu sprava prednosť.

Žalovaný súčasne poukázal na to, že žalobca má oprávnenie na vykonávanie pohostinskej činnosti oprávnenie, ktoré vykonáva na ul. F. Kráľa v Gemerskej Polome.

Na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné potvrdiť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 OSP, s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28. septembra 2010 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým Košiciach zrušil rozhodnutie žalovaného č. KRP-143/DI-1-2008 zo dňa 3. 10. 2008 ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za čo mu bola podľa § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. uložená pokuta vo výške 4.000,- Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 2 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Z administratívneho spisu súd zistil, že žalobca bol rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, za čo mu bola podľa § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. uložená pokuta vo výške 4.000,- Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 2 mesiacov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia.

Správny orgán prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení, ktoré zistil vykonaním nasledujúcich dôkazov: správa o výsledku objasňovania priestupku, záznam o podaní vysvetlenia žalobcu, záznam o podaní vysvetlenia E., záznam o podaní vysvetlenia J., záznam o podaní vysvetlenia O., záznam dopravnej nehody, zápisnica o ohliadke miesta dopravnej nehody, výsledky vyšetrenia na alkohol dychovými skúškami, lekárska správa o ošetrení E., lekárska správa o ošetrení žalobcu, výpis z EKV žalobcu a E., fotodokumentácia a plánok DN, zápisnica z ústneho pojednávania zo dňa 19.3.2008 a znalecký posudok č. 62/2008 vypracovaný znalcom z odboru cestná doprava Ing. K.

Na základe vykonaných dôkazov správny orgán zistil, že dňa 4.3.2008 žalobca v čase o 13.30 hod. viedol v obci Gemerská Poloma po ul. Fraňa Kráľa osobné motorové vozidlo značky O., evidenčné číslo R., pričom na križovatke so štátnou cestou 1/67, označenou dopravnou značkou „Hlavná cesta“, nedal prednosť osobnému motorovému vozidlu značky Š., evidenčné číslo R., ktoré v smere jazdy do Rožňavy viedol vodič E., čím spoluzavinil dopravnú nehodu.

Podľa prvostupňového správneho orgánu žalobca svojím konaním porušil povinnosti vyplývajúce z ustanovení § 4 ods. 2 písm. c), § 19 ods. 1 zákona NR SR číslo 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov, čím naplnil skutkovú podstatu priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. 1) zákona SNR číslo 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. V zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona NR SR číslo 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov je vodič povinný venovať sa vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca včas odvolanie, v ktorom namietal, že z jeho strany nedošlo k porušeniu povinností, ktoré mu kladie napadnuté rozhodnutie za vinu. Z posudku súdneho znalca podľa žalobcu jednoznačne vyplýva, že za predpokladu dodržania stanovenej rýchlosti v obci vodičom druhého motorového vozidla by k stretu vozidiel nedošlo. Navyše vodič druhého motorového vozidla nielenže nedodržiaval stanovenú rýchlosť v obci, ale nezohľadnil ani dôležité faktory pre jej spôsobenie pri prejazde v dotknutých úsekoch obce, ako napr. stojace vozidlá v jeho jazdnom pruhu, zvislá dopravná značka vyznačujúca priechod pre chodcov.

Žalovaný v rozhodnutí, ktorým potvrdil rozhodnutie Okresného riaditeľstva PZ v Rožňave a odvolanie žalobcu zamietol uviedol, že vykonané dokazovanie bolo postačujúce na spoľahlivé zistenie stavu veci a skutkové zistenia prvostupňového správneho orgánu majú v tom oporu.

Podľa žalovaného, vedľajšia cesta, po ktorej prichádzal žalobca, síce nebola označená dopravnou značkou vedľajšia cesta, avšak sám žalobca vo svojej výpovedi zo dňa 4.3.2008 uviedol, že vedel, že jazdí po vedľajšej ceste v smere na hlavnú cestu, preto údajne na hranici križovatky aj zastavil, nakoľko po tejto ceste jazdí pravidelne. Žalobca sa podľa vlastnej výpovede najprv presvedčil, či neprichádza vozidlo zľava, následne sa presvedčil, či vozidlo neprichádza sprava a až potom sa pohol z miesta. Podľa tejto výpovede žalobca nemohol vidieť prichádzajúce vozidlo, nakoľko to sa malo pohybovať vysokou rýchlosťou.

Žalovaný poukázal na to, že zo znaleckého posudku jasne vyplýva, že z technického hľadiska možno za príčinu vzniku dopravnej nehody označiť dve okolnosti. Okrem nedodržania maximálne povolenej rýchlosti pre jazdu v uzavretej obci vodičom vozidla Š., aj nesprávne vyhodnotenie situácie zo strany žalobcu pri prechádzaní z ulice Fraňa Kráľa na cestu č. I/67, najmä nesprávny odhad aktuálnej rýchlosti zľava prichádzajúceho vozidla, ktoré viedol vodič E., ktorý vošiel do koridoru jazdy vozidla žalobcu, ktoré bolo v takej vzdialenosti, z ktorej už nebolo technicky možné zastaviť pred vychádzajúcim vozidlom. Vodič vozidla O. by zabránil dopravnej nehode za predpokladu, že by správne odhadol rýchlosť prichádzajúceho vozidla Š., ktoré sa v čase prekračovania hranice križovatky vozidlom O. už jednoznačne nenachádzalo v oblasti zakrytého výhľadu a obaja vodiči mali možnosť navzájom sa vidieť.

Žalovaný na základe dôkazov vykonaných v prvostupňovom správnom konaní dospel k záveru, že príčinou vzniku dopravnej nehody nebolo len prekročenie rýchlosti zo strany vodiča vozidla Š., ale aj nedanie prednosti v jazde zo strany žalobcu. Z uvedeného dôvodu, podľa žalovaného bol žalobca dôvodne uznaný vinným zo spôsobenia dopravnej nehody.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca žalobu, v ktorej vyjadril nesúhlas so záverom žalovaného, že napriek absencii dopravnej značky, označujúcej vedľajšiu cestu, po ktorej jazdil žalobca, bol povinný dať prednosť v jazde vozidlám idúcim po hlavnej ceste. Poukázal na to, že v čase nehody tam dopravná značka osadená nebola, táto bola osadená až dňa 18.12.2008, na podnet žalobcu zo dňa 24.10.2008.

Žalobca namietal, že tvrdenie žalovaného o tom, že bezprostredne po nehode mal žalobca uvádzať, že vedel, že jazdí po vedľajšej ceste, čo vyplýva aj zo záznamu zo dňa 4.3.2008, je dôkaz, ktorý pre jeho nezákonnosť nie je možné použiť na preukázanie uvedeného tvrdenia. Uviedol, že záznam bol vyhotovený tak, že príslušník polície spracoval popis udalostí, avšak žalobca bol po havárii v bezvedomí a na okolnosti nehody si nepamätal, čo je zrejmé z lekárskeho nálezu zo dňa 4.3.2008.

Žalobca namietal, že nebol prizvaný na rekonštrukciu nehody, a tým mu bola odňatá možnosť vo veci konať.

Žalovaný nedostatočným spôsobom vyhodnotil príčinu vzniku a zavinenie účastníkov dopravnej nehody, predovšetkým poukázal na rýchlosť protiídúceho vozidla s ktorým mal zrážku. V tejto súvislosti žalobca poukázal na záver znaleckého posudku, z ktorého vyplýva, že v prípade, že by vodič O. jazdil primeranou rýchlosťou k stretu vozidiel by vôbec nedošlo.

Krajský súd v rozsudku, ktorým zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu uviedol, že v danom prípade bolo jednoznačne preukázané, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, ak sa žalobcovi vytýka porušenie povinností dať prednosť v jazde, pretože ustanovenie § 19 ods. 1 a 2 zákona č. 315/1996 Z.z. jednoznačne hovorí, kedy má vodič povinnosť dať prednosť v jazde.

V danom prípade podľa krajského súdu nemohol žalobca porušiť povinnosť uvedenú v ust. 19 ods. 1 (ani povinnosť uvedenú v odseku 2 § 19 zákona č. 315/1996 Z.z.), pretože žalobca nešiel po ceste označenej dopravnou značkou ako vedľajšia. V konaní bolo preukázané, že dopravná značka v čase nehody dňa 4.3.2008 na vedľajšej ceste, po ktorej jazdil žalobca, chýbala a pretože voči druhému vodičovi žalobca prichádzal sprava, žalovaný nerozhodol v súlade s citovanými ustanoveniami, keď spáchanie priestupku žalobcom videl v porušení ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z.

Krajský súd sa ďalšími námietkami žalobcu s poukazom na rozhodnutie ústavného súdu S IV. ÚS 378/08 zo dňa 16.12.2008 nezaoberal, pretože pre meritórne rozhodnutie súdu postačovala podstatná žalobná námietka žalobcu, ktorá bola a pre ktorú súd žalobe vyhovel.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, ktorý správne poukázal na to, že zo skutkových zistení vyplývajúcich z doposiaľ vykonaného

dokazovania, porušenie ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. konaním žalobcu na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výroku napadnutého rozhodnutia správnych orgánov preukázané nebolo.

Záver žalovaného o tom, že žalobca tým, že dňa 4.3.2008 v čase o 13.30 hod. viedol v obci Gemerská Poloma po ulici Fraňa Kráľa osobné motorové vozidlo značky O. e. č. R., pričom na križovatke so štátnou cestou I/67, označenou dopravnou značkou „Hlavná cesta“ nesledoval situáciu v cestnej premávke a nedal prednosť v jazde osobnému motorovému vozidlu značky Š. e. č. R., ktoré v smere jazdy od Rožňavy viedol vodič E., čím spolu zaviniť dopravnú nehodu a uvedeným konaním žalobca porušil ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c/, § 19 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z., totiž nenachádza oporu vo vykonanom dokazovaní a ustálenom skutkovom zistení, z ktorého vyplýva, že žalobca šiel po ceste, ktorá nebola označená dopravnou značkou ako vedľajšia, pretože v konaní bolo preukázané, že dopravná značka v čase nehody dňa 4.3.2008 na vedľajšej ceste, po ktorej jazdil žalobca, nebola umiestnená.

Nebolo sporným, že žalobca voči druhému vodičovi - účastníkovi dopravnej nehody, prichádzal sprava, preto neprichádzala do úvahy ani povinnosť žalobcu dať prednosť v jazde vozidlám prichádzajúcim sprava v zmysle § 19 ods. 2 zákona č. 315/1996 Z.z.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. vodič, ktorý prichádza na križovatku po ceste **označenej dopravnou značkou ako vedľajšia cesta**, je povinný dať prednosť v jazde vozidlám prichádzajúcim po ceste označenej dopravnou značkou ako hlavná cesta.

Podľa § 19 ods. 2 zákona ak prednosť v jazde nevyplýva z odseku 1, vodič je povinný dať prednosť v jazde vozidlám prichádzajúcim sprava.

Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s názorom krajského súdu, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, ak sa žalobcovi vytýka porušenie povinnosti dať prednosť v jazde,

pretože ustanovenie § 19 ods. 1 a 2 zákona č. 315/1996 Z.z. jednoznačne stanovuje vodičovi, ktorý prichádza na križovatku po ceste **označenej dopravnou značkou ako vedľajšia cesta, dať prednosť v jazde vozidlám prichádzajúcim po ceste označenej dopravnou značkou ako hlavná cesta.**

Za stavu, keď bolo jednoznačne preukázané, že žalobca prichádzal na križovatku po ceste, ktorá nebola označená dopravnou značkou ako vedľajšia cesta, čo nespochybňuje ani žalovaný, nebolo možné súhlasiť s právnym názorom žalovaného, že žalobca porušil povinnosť ustanovenú citovaným znením zákona.

Pre posúdenie správnosti právneho názoru bolo preto rozhodujúce zistenie, že žalobca prichádzal na križovatku po ceste, ktorá nebola označená dopravnou značkou ako vedľajšia, pričom na ustálení porušenia povinnosti (dať prednosť v jazde vozidlám prichádzajúcim po ceste označenej dopravnou značkou ako hlavná cesta) ustanovenej § 19 ods. 1 zákona č. 315/1996 Z.z. účastníkom dopravnej nehody, nemení nič ani skutočnosť, či žalobca vedel alebo vedieť mal, že jazdí po ceste vedľajšej.

V cestnej doprave, ktorá je založená na precíznom organizovaní riešenia dopravných situácií okrem iného pomocou celej škály dopravných (príkazových, zákazových, informatívnych značiek - vyhláška vykonávajúca zákon o cestnej premávke), ktorých znalosť a prísne dodržiavanie je nevyhnutným predpokladom účasti na takejto doprave, nemožno zodpovednosť za porušenie takýchto pravidiel postaviť na púhej domnienke, že účastník cestnej premávky mohol (alebo mal) vedieť, že pravidlá cestnej premávky porušuje, najmä keď v konkrétnej situácii dopravné značenie takéto porušenie nenaznačovalo.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k názoru, že konštatovanie krajského súdu o nesprávnom právnom závere žalovaného je správny a napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal odvolací súd z § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 OSP a v zmysle § 151 ods. 2 OSP úspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože trovy právneho zastúpenia si neuplatnil a nevyčíslil ich v zákonnej lehote v súlade s § 151 ods. 1 OSP.

POUČENIE : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. septembra 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Eubica Kavivanovová